

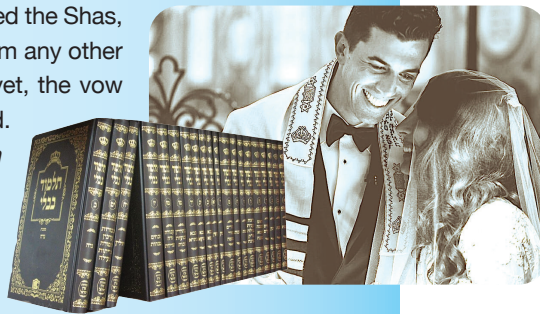
Daf 89: A VOW AND A WEDDING

דף ע"ה: נדר וחתונה

Once, a young man decided: **"I want to complete learning the entire Talmud."** To reinforce this decision, the young man stood and vowed the following: **"If I get married before I complete the entire Sha"s, I will be forbidden to benefit from anyone in the world!"** Time passed, the young man sat and studied diligently, but he did not manage to finish learning the Sha"s.

What should be done? The solution would be to go to a Torah scholar who would nullify the young man's vow. However, there is a "small" problem: **It is impossible to nullify a vow that is not yet in force.** After all, the young man vowed that if **he married** before he completed the Shas, he would be prohibited from deriving benefits from any other person. Indeed, the young man hasn't married yet, the vow hasn't taken effect yet, and it cannot be nullified.

What should be done in this case? The *chachamim* told the young man: "Get married!" Once the young man was married, the vow immediately came into effect, and then the *chachamim* were able to release him from the vow.

מעשה בבחור שקהילי: "אני רוצה לגמר ללמד את כל הש"ס". כדי לחזק את ההחלטה הזו הוא עמד ונדר כה: "אם אתחתן לפני שאגמר את כל הש"ס, יהיה אסור לי להנות מכל אדם בעולם!". חלפה תקופה, הבחור ישב ולמד בהתמדה, אבל את הש"ס הוא לא הצליח לגמר.

מה עושים? לכאורה הפתרון הוא שהולכים לחכם שייתיר את הנדר. אך ישנה בעיה 'קטנה', והיא: אי אפשר להתיר נדר שעוד לא חל. הרי הבחור נדר שאם הוא יתחתן לפני שיגמר את הש"ס - יהיה אסור לו להנות מכל אדם. והרי הוא עוד לא נהרי הוא עוד לא התחתן וממילא הנדר עוד לא חל ואי אפשר להתיר אותו. מה עושים? אמרו לו החכמים: "תתחתן!". וכשהתחתן הבחור, מיד חל הנדר ועכשיו היו יכולים להתיר לו את הנדר.

Daf 90: RAVINA I AND RAVINA II

דף ע"ו: רבינא הראשון ורבינא השני

On this *daf*, the Talmud says that an *amora* by the name of "Mereimar" told an *amora* by the name of "Ravina" the following words: **"Your father taught a certain halacha."** Why did "Ravina" need to hear from others what his father said, and who exactly was his father? **It turns out that there were two amoraim named "Ravina."** The first was a student of Rava and Rav Nahman bar Yitzchak, as well as a friend of Rav Ashi's. **Ravina I and Rav Ashi arranged and edited the Babylonian Talmud.**

This *daf* deals with Ravina II, who was the nephew of Ravina I. The mother of Ravina II was the sister of Ravina I. And who was his father? Rav Huna. **Ravina II was privileged to have Rav Huna as a father and Ravina I as an uncle. When Ravina II was a small child, his father died, which left him an orphan. And that's why they transmitted halachot to him that his father had taught because his father was no longer able to teach him.**

התלמוד בדף זה אומר כי אמורא בשם "מרימר" אמר לאמורא בשם "רבינא" את הדברים הבאים: "אביך אמר הלכה מסוימת". מדוע רבינא היה צריך לשמע מאחרים דברים שאמר אביו, ומי בעצם היה אביו? מתברר שהיו שני אמוראים בשם רבינא. הראשון היה תלמידם של רבא ושל רב נחמן בר יצחק והיה חברו של רב אשי. רבינא הראשון ורב אשי סדרו וערכו את התלמוד הבבלי.

התלמוד בדף זה עוסק ברבינא השני שהיה אחין של רבינא הראשון. אמא של רבינא השני הייתה אחותו של רבינא הראשון. ומי היה אביו? רב הונא. זכה רבינא השני שהיה לו אבא כמו רב הונא ודוד כמו רבינא הראשון. כשרבינא השני היה ילד קטן נפטר אביו והוא נותר יתום, ולכן היו מוסרים לו הלכות שאמר אביו כי אביו כבר לא יכול היה ללמד אותו.

Daf 91: THE CONCLUSION OF MASECHET NEDARIM

דף ע"ד: סיום מסכת נדרים

Daf 91 is the final daf of the Masechet Nedarim. It is a great joy for everyone privileged to study consistently and complete a *masechet*. As is well known, it is customary to hold a *seudat mitzvah* (celebratory feast) in honor of the *siyyum* (completion of learning a *Masechet*). From what source do we learn that a *seudah* held in honor of a *siyyum masechet* is a *seudat mitzvah*? We learn from a custom of *Am Yisrael* when the *Beit HaMikdash* stood. **They instituted a *yom tov* on the day that cutting trees for the *mizbe'ach* (altar) was finished, as an expression of their great joy over the completion of the *mitzvah*.**

דף צ"א הוא הדף האחרון של מסכת נדרים. שמחה גדולה היא לכל הזוכה ללמוד בעקביות ולסיים מסכת, וכידוע נוהגים לערוך סעדת מצוה לכבוד הסיום. מנין אנו יודעים שסעדה הנערכת לכבוד סיום היא סעדת מצוה? כן למדים ממנהג עם ישראל בתקופה שבית המקדש היה קיים, שביום שסימו לכת עצים לצרך המזבח, עשו יום טוב לרגל השמחה הגדולה על סיום המצוה.

A *siyyum* is an occasion of great joy, not only for those who were privileged to learn and complete the *masechet* but for all students of Torah who also rejoice together with those who completed the tractate. As the Talmud relates, Abaye said that every time he saw a *talmid chacham* from his *yeshivah* who completed a *masechet*, he would conduct a *seudah* for him, as a sign of honor for the Torah. We all pray, God willing, to continue to study Torah, and *Daf Yomi*, and Talmud Israeli consistently, with persistence and with enjoyment, in health and happiness, always.

שמחה גדולה היא לא רק עבור אלה שזכו ללמוד ולסיים את המסכת, אלא כל לומדי התורה שמחים עם מסימי המסכת, כפי שמספר התלמוד על אבי שאמר שבכל פעם שהוא רואה תלמיד חכם מבני הישיבה שלו שסיים מסכת, הוא עורך עבורו סעדה לכבודה של תורה. כלנו מתפללים שנזכה, בעזרת ה', להמשיך וללמוד ללמד תורה, ודף יומי ותלמוד ישראל בקביעות בהתמדה ובהנאה מתוך בריאות ושמחה תמיד.

Please join us in learning **Masechet Nazir**

B'Sha'ah Tova — We complete learning Masechet Nedarim

מסכת נזיר
פרק א' - כל בינויי נזירות
TRACTATE NAZIR: Ch. 1 — ALL SUBSTITUTES FOR THE LANGUAGE OF NAZIRITE VOWS

Daf 2: TRACTATE NAZIR

דף ב': מסכת נזיר

A person can take it upon themselves to become a *nazir* (religious ascetic). *Nazir* is a term that describes a person who takes a vow of abstinence from certain things and actions. From what does the *nazir* abstain? A *nazir* is prohibited from eating grapes, raisins, and drinking wine. A *nazir* is forbidden to shave their head and must meticulously take care to avoid ritual impurity imparted through contact with a corpse.

אדם יכול לקבל על עצמו להיות נזיר. נזיר מלשון התנזרות מדברים, הוא נמנע מדברים, אסור לו לעשותם. ממה הוא מתנזר? ובכן, דיני הנזיר הם שאסור לו לאכל ענבים, צמוקים ויין, אסור לו לגלח את שער ראשו והוא צריך להזהר שלא להטמא ממתים.

Rabbi Yehudah HaNasi, redactor of the *Mishnah*, determined the placement of each *masechet*. Why, then, did he arrange *Masechet Nazir* after *Masechet Nedarim*? In *Masechet Sotah*, the Talmud explains that *nezirut* (ritual asceticism) is also a type of *neder* (vow), as it is by using a *neder* that a person can accept the prohibitions of *nezirut* upon themselves. Likewise, in the case of *nezirut*, the *nazir* accepts prohibitions upon themselves, and therefore *Masechet Nazir* is placed after *Masechet Nedarim*.

רבי יהודה הנשיא, מסדר המשנה, קבע את מקומה של כל מסכת. מדוע, אפוא, הוא סדר את מסכת נזיר אחרי מסכת נדרים? ובכן, במסכת סוטה מסביר התלמוד שנזירות היא גם סוג מסים של נדר, כפי שפעל ידי נדר אדם יכול לקבל על עצמו אסורים, כן גם בנזירות הוא מקבל על עצמו אסורים ולכן מסכת נזיר נקבעה אחרי מסכת נדרים.

Daf 3: HOW MAY A NAZIR PERFORM KIDDUSH?

דף ג': איך יַעֲרֵךְ הַנָּזִיר קִדּוּשׁ?

One of the prohibitions imposed on a *nazir* is an obligation to refrain from drinking wine. On this *daf*, we learn that a *nazir* is not only prohibited to drink normal, "optional" wine but even *yayn mitzvah* (obligatory wine) is forbidden to the *nazir*. What is *yayn mitzvah*? For example, every Shabbat and holiday we conduct a sacred ceremony over wine. This wine is a *yayn mitzvah* because it is a *mitzvah* to sanctify Shabbat.

If it is forbidden for a *nazir* to drink *yayn mitzvah*, how is a *nazir* able to perform *kiddush*? The Rema [Rabbi Moshe Isserles] ruled that a person who cannot drink wine should recite the words of the *kiddush* but refrain from drinking the wine. Rather, the *nazir* should give the wine to someone who heard the *kiddush* recitation for them to drink. And if a *nazir* finds themselves alone, what should the *nazir* do – i.e., if there is no one to drink the wine for on their behalf? This *nazir* should perform *kiddush* over the challahs!

אחד מן האסורים המטלים על הנזיר הוא לשתות יין. בדף זה לומדים כי לא רק יין רגיל אסור לו לשתות, אלא אפילו יין מצוה אסור לנזיר לשתות. מהו יין מצוה? למשל, בכל שבת וחג אנו עורכים קדוש על היין. יין זה הוא יין של מצוה, כי מצוה לקדש את השבת.

אם אסור לנזיר לשתות אפילו יין מצוה, כיצד הוא יַעֲרֵךְ קִדּוּשׁ? הרמ"א [רבי משה איסרליש] פוסק שמי שאינו יכול לשתות יין, יאמר את מלות הקדוש, אך לא ישתה את היין אלא יתן לאחר ששמע אותו אומר את הקדוש לשתות את יין הקדוש. ומה יַעֲשֶׂה נזיר הנמצא בגפו (לבד) ואין מי שישתה עבורו את היין? הנזיר הזה יַעֲרֵךְ קִדּוּשׁ על חלותו!

Daf 4: "I AM HEREBY AN ASCETIC, LIKE SAMSON THE MIGHTY"

דף ד': "הריני נזיר כשמשון הגבור"

Many are familiar with the stories about Samson the Mighty. He was a man of tremendous power and might, sent by God to frighten the Philistines and protect Israel from them. Samson the Mighty, who split (tore apart) a live lion with his bare hands, and struck and killed Philistines when he smacked them with the bone of a donkey.

Before Samson the hero was born, God's angel commanded to his father, Manoah, and his mother, that the child born to them would be prohibited from drinking wine or cutting the hair on his head, "because the boy will be a *nazir* (ascetic) of God... until the day of his death." Even before his birth, Samson was commanded to be a *nazir* his entire life. The *Mishnah* states that if a person says: "Indeed, I am a *nazir* like Samson the Mighty," that person need not meticulously avoid *tum'ah shel meht* (ritual impurity imparted by a corpse)! Why? Because the asceticism of Samson was unique: Samson was prohibited from drinking wine, and he was forbidden to shave the hair on his head. However, he was not prohibited from becoming ritually impure due to contact with a corpse.

אנו מכירים את הספורים על שמשון הגבור. האיש רב-הכח והעצמה, שהקב"ה שלח כדי להפחיד את הפלשתים ולהגן על ישראל מפניהם. שמשון הגבור שסע (קרע) אריה חי במו-ידי והכה והרג פלשתים על ידי שחבט בהם בעצמות של חמור.

לפני שמשמשון הגבור נולד, צוה מלאך ה' את מנוח אביו ואת אמו, שלילד שיולד להם אסור לשתות יין ואסור לספר את שערות ראשו, "כי נזיר אלקים יהיה הנער... עד יום מותו". כבר לפני שנולד הצטוו שמשון להיות נזיר כל חייו. המשנה אומרת, שאם אדם אומר: "הריני נזיר כשמשון

הגבור" - הוא אינו צריך להזהר מטמאה של מתים! מדוע? כי הנזירות של שמשון הגבור היתה מיוחדת: היה אסור לו לשתות יין, היה אסור לו לספר את שער ראשו, אבל לא היה אסור לו להטמא ממתים.

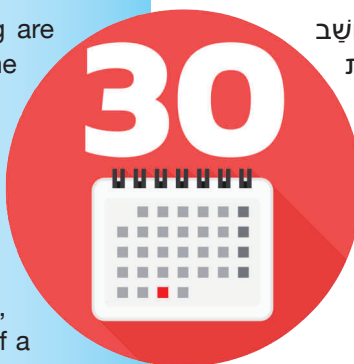

Daf 5: UNSPECIFIED NAZIRITESHIP LASTS 30 DAYS

דף ה': סתם נזירות שלוששים יום

Once Gedaliah, who lived during the time of the *Beit HaMikdash*, accepted upon himself a vow of *nezirut* (asceticism). Gedaliah stood in the courtyard of his house and announced to all the members of his family: "I accept upon myself as a vow of *nezirut*. From now on, do not offer me wine to drink, don't ask me to get a haircut, and of course remind me to be careful not to get close to the coffin at funerals, so as not to become ritually impure from it."

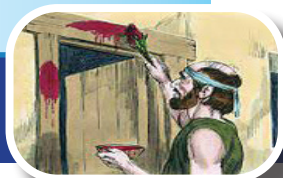
One of Gedaliah's sons asked him: "Father, for how long are you going to be a *nazir*?" Gedaliah looked surprised. The truth is that he had not thought about this matter at all. Moreover, his son's question caused Gedaliah to be a bit alarmed because he thought that perhaps, now, he would be a *nazir* for the rest of his life. Gedaliah ran to the rabbi, and all the members of his family followed along with him. The rabbi calmed Gedaliah and told him that if a person declared he was a *nazir* and did not specify for how long, that person would be obligated to observe the strictures of a *nazir* for thirty days — no less and no more.

מעשה בגדליה שחי בתקופת בית המקדש והחליט לקבל על עצמו נזירות. עמד גדליה בחצר ביתו והכריז לכל בני משפחתו: "אני מקבל על עצמי נזירות. מהיום אל תגישו לי לשתות יין, אל תבקשו ממני להסתפר וכמוכן תזכירו לי להזהר בהלכות לא להתקרב למטת המת ולא להטמא ממנו". אחד מבניו שאל אותו: "אבא, כמה זמן אתה הולך להיות נזיר?"

גדליה נראה מפתע. האמת היא שהוא לא חשב על הענין הזה בכלל, ואפשר אפילו לגלות שהוא קצת נבהל, כי הוא חשב שאולי עכשיו הוא יהיה נזיר כל ימי חייו. גדליה רץ אל הרב וכל בני משפחתו אחריו, והרב הרגיע את גדליה ואמר לו כי אם אדם אמר שהוא נזיר ולא אמר לכמה זמן, הרי הוא נהיה נזיר לשלשים ימים. לא פחות ולא יותר.

D'VAR TORAH: PARASHAT BO

דבר תורה: פרשת בו

In *Parashat Bo*, a wonderful thing can be learned from God's commandment to *B'nei Yisrael* to take a sheep and ritually slaughter the animal before the Exodus from Egypt. On the new moon of *Nissan*, two weeks before the Exodus from Egypt, God commanded *B'nei Yisrael* that in ten days they would need to take a sheep, slaughter the animal, and take some of its blood on the evening of the Exodus. Immediately following this commandment, the Torah writes that at that moment *B'nei Yisrael* took the sheep — **they went, and they acted**, and they went, and they acted. **Why, therefore, did the Torah employ the past tense, if the sheep had not yet been taken?** From this matter, the Sages learned — from the moment a person takes it upon themselves to do a good and positive deed — Scripture considers it as if that had already performed the act, even if the person has not yet actually done so. The decision to act and the desire to do good is already considered an act that has influence — as if the good deed had already been done.

דבר נפלא נתן ללמד בפרשתנו מצוייו של ה' לבני ישראל. לקחת שיה וּלשחט אותו לפני היציאה ממצרים. בר"ח ניסן, שבועים לפני היציאה ממצרים, מצוה הקב"ה על בני ישראל שבעוד עשרה ימים יקחו שיה, אותו הם ישחטו ויקחו מדמו בערב היציאה ממצרים. מיד לאחר צווי זה אומרת התורה כאלו באותו רגע הם לקחו את השיה - וילכו ויעשו וילכו ויעשו מדוע, אפוא, נקטה התורה בלשון זו אם השיה עדין בכלל לא נלקח? מדבר זה למדו חז"ל - שברגע שאדם מקבל על עצמו לעשות מעשה טוב וחיובי - מעלה עליו הכתוב כאלו עשה, גם אם עדין הוא לא בצע אותו בפועל. עצם הקבלה והרצון לעשות טוב - כבר פועלים ומשפיעים כאלו הדבר הטוב כבר נעשה.